

ga je gosp. risar v svoji prvotni sliki dobro pogodil. Zato smo želeli podati čitateljem tudi prijazni, dobro zadeti obraz našega Ogrinca, da ga tem bolj spoznajo. Upam, da nam tega nihče ne zameri.

2. **Jurij baron Vega.** Naša slika na str. 340. je posneta prav po jeklorezu, kateri je bil narejen na Dunaju l. 1802. in po katerem je narejena tudi kamnotiskana slika v »Izvestjih kranjskega muzeja« l. 1838. Zaradi tega naj se čitatelji ne izpodtikajo nad neslovenskim podpisom. Rajši smo natančni, kakor da bi si po krivici prisvajali izvirnost. — Morebiti bomo o Vegi, ki se pravo za pravo piše po rodbini Veba (Veha je v kršnih bukvah), pisali še kaj več, kadar nanese prilika. Za danes omenjamo samo še to, kar nam je sporočil dobri prijatelj, da je čital l. 1846. vodja Likawetz na zboru zgodovinskega društva spis Kajetana Huber-ja, kape-lana v Kranju, s katerim se je spodbujalo občinstvo, naj postavi Vegi spomenik. Društveni odbor je sklenil to stvar vzeti v roke. Pozneje (1848) so hoteli mesto tega napraviti Vegovo stipendijo.

3. **Dvojni pokop.** Sliko razlaga pesem. Risar si je mislil dogodbo v starejših časih, katerim je zato tudi obleka obeh mož primerna. Zdela se je nam pesem tako lepa, da smo ji dali narediti ilustracijo.

4. **Evropska naselbina v južni Afriki.** Za Afriko se zanima dandanes vsa Evropa. Naselbine se razvijajo zlasti v južni in zapadni Afriki. Malo naselbino nam kaže naša mala slika. Sicer pa bomo v tem listu še mnogo pisali o Afriki.

5. **Mehika.** O tem mestu govori že popis »Nekaj slik«, torej nam ni treba tukaj še več povedati.

6. **Ognjenik Jorullo.** Ta ognjenik je izmed najzanimivejših v novem svetu. Humboldt ga je natanko preiskal in tudi zgodovino njegovo, zlasti pa njegov postanek, popisal.

7. **Žetev na otoku Cipru.** Divni Ciper ni navduševal samo pesnikov, da so ga opevali, (zlasti pa njegovo »žlahtno kapljico«, ki spada med najboljše vina cele zemlje), ampak tudi slikarje in risarje. Zdela se nam je slika lepa dovolj, da jo podamo čitateljem.

8. **Trst.** Ta slika ni nič posebnega: kaže nam Trst, kakoršen je bil pred kakimi 10 leti. Potrudili se bomo, da podamo o priliki čitateljem lepšo in večjo sliko in sicer sedanjega Trsta.

Spominska plošča dr. Janez Bleiweisa. Dne 12. t. m. je odkrilo »Pisateljsko društvo« z drugimi slovenskimi društvi vred spominsko ploščo na hiši pokojnega dr. Jan. Bleiweisa, pred škofijo, števil. 16. »Pisateljsko društvo« je dalo vzdati ploščo, in priredilo veliko slovesnost, pri kateri je primerno, jedrnato, pa tudi navdušeno govoril gospod notar Luka Svetec, dober prijatelj pokojniku. Omenjal je zasluge Bleiweisove za slovstvo, omenjal njegovo vsestransko veljavo, njegove odlike, katerim se druži tudi ta, da se odkrije sedaj spominska plošča. Ker so njegov govor objavili drugi listi,

ni ga treba nam; opomnimo le, da ni sestavljen manj umno, kakor resnično. Spomeniška plošča ima napis:

V tej hiši je živel

Dr. Janez Bleiweis

vitez Trsteniški

in dne 29. novembra 1881 umrl.

Pisateljsko društvo.

12/7 1891.

»Matica Slovenska« in »Matica Hrvatska«. Prva je imela svoj redni veliki (26.) zbor dne 1. julija. Predsednik, gosp. prof. Marn, je omenjal v svojem govoru napredovanja »Matice Slovenske«, ki se kaže vsestransko. Gosp. tajnik je poročal o delovanju odborov v preteklem društvenem letu. Na novo sta bila letos v odbor voljena: gg. dr. Fr. Detela in dr. J. Starč. Zborovalo se je jako mirno. Skleneno je, da se »Slovenska Beseda« čisto opusti. Za predsednika je bil izvoljen 8. julija g. prof. Marn. »Matica Hrvatska« je zborovala dne 14. junija. Prof. Tade Smičiklas, predsednik tega cvetočega društva, se je spominjal raznih dogodkov, ki so od poslednjega zbora bili važni za »Matico«. Tajnik društveni, g. Iv. Kostrevčič, vseučilišni bibliotekar, je čital potem svoje izvestje o Maticinem delovanju, katero mora pač zadovoljiti vsakega rodoljuba. Najzanimivejše je, da so se knjige za l. 1890. v 7800 odtiskih v šestih tednih do cela razpečale med društvene člene. — Danes ne moramo več poročati. Tudi mi kličemo s tajnikom: »Matica Hrvatska« neki još dugo živi i cvate i uspieva!

Vuhred (Wuchern). Od kod se izvaja to ime župnije in občine tik Drave na koroški železnici? Precej zanesljivo se dá to dognati, ako se oziramo na cerkev v tem kraju pozidano in sv. Lovrencu posvečeno. Ker je več cerkev temu sv. mučencu posvečenih, n. pr. sv. Lovrenc v Pušavi, v Slov. Goricah, na Dravskem polju, reklo se je v začetku bržkone v tem kraju: sv. Lovrenc v Pohorju (im Bachern). Če kdo namreč z Marenberskega polja na levi strani Drave ogleduje kraj, ki je na desni strani Drave, vidi, da se cerkev sv. Lovrenca z vasio vred nahaja v ravnini celó blizu Pohorja, tako da jo od vzhodne, južne in zahodne strani obdaja visoko gorovje, Pogorje ali Pohorje; torej je cerkev kakor tudi vas zares v Pohorju.

Znano je, da Slovenci dežele, kjer so se Madjari naselili, imenujejo ogerske ali vogerske, t. j. pogorske dežele, in bržčas se je s trdo črko »p« tudi pri tem kraju nekaj enakega zgodilo, ter se izgovarjalo: sv. Lovrenc v Ohorju, za tem v Oherju, Ohreju, nadalje v Ohredi in v Uhredi, naposled pa v Vuhredi. Saj se tudi v maticinih knjigah zabeleženo najde ime: Vohred in Vuhred.

Prav isto se kaže tudi pri nemškem imenu tega kraja, ker se Pohorje v nemščini piše: Pachern, pa tudi Bachern. Znano pa je v obče, da se že v pisavi črki »B« in »W«, potem »a« in »o«, kakor tudi »o« in »u« mnogokrat zamenjujeta, posebno v izgovarjanju, tako da je iz »St. Lorenzen im Bachern« nastalo »St. Lorenzen im Bochern«, potem »Wochern« in naposled »Wuchern«. Tako je v poročni knjigi leta 1788. na prvi strani zapisan kraj, od koder sta zaročenca: »Wochern«. J. Č.